

# El Autonomista

DIARIO REPUBLICANO DE AVISOS Y NOTICIAS  
SE PUBLICA POR LA TARDE

FRANQUEO  
CONCERTADO

AÑO XXXV.— NUMERO 9,427

Suscripción  
2 ptas. mes

Calle de la Prensa, núm. 10 • GERONA • Telé. Interurbano, núms.

Toda la correspondencia se dirigirá al Director. — De los trabajos publicados serán responsables sus autores.

cénts.  
núm. suelto

LUNES, 5 DE ENERO DE 1931

## Banco Comercial de Barcelona

Capital 25.000.000 de Pesetas totalmente desembolsado

Casa Central: Paseo de Gracia 3 y 5, Barcelona

Sucursales y Agencias: Amposta, Arbós del Penadés, Badalona, Berga, Figueras, Gandesa, Gerona, Granollers, Igualada, Inca, Lérida, Manacor, Manresa, Montblanch, Mora de Ebro, Morell, Olot, Palma de Mallorca, Port-Bou, Puigcerdá, Ripoll, San Feliu de Guixols, Santa Coloma de Farnés, Santa Coloma de Queralt, Seo de Urgel, Tarragona, Tarragona-Bolsín, Tárrega, Torredembarra, Tortosa, Valls, Vendrell, Vich y Vilaseca.

CUENTAS CORRIENTES. - CUENTAS DE AHORRO. - IMPOSICIONES A PLAZO. - NEGOCIACIÓN Y COBRO DE LETRAS. - GIROS Y TRANSFERENCIAS. - MONEDAS EXTRANJERAS. - COMPRA Y VENTA DE VALORES. - NEGOCIACIÓN DE CUPONES. - DESCUENTOS Y PRÉSTAMOS. - DEPÓSITO DE VALORES. - CÁMARA ACORAZADA CON COMPARTIMIENTOS DE ALQUILER.

### SUCURSAL DE GERONA

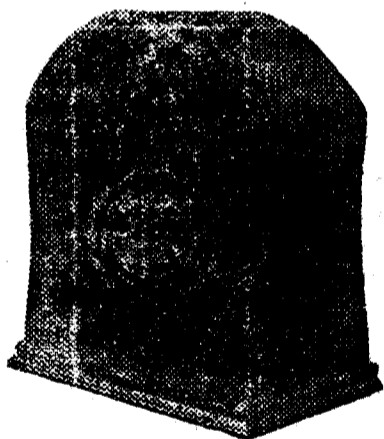
Calle Ciudadanos, núm. 12. Teléfono, 216

## RADIO Clarion Jr.

• IDEAL RECEPTOR •

¡Ptas. 975!

Con válvulas  
y altavoz  
DINAMICO



( *Stalmitz* )

Vea las magníficas características de este pequeño que a la par es un gran receptor y reproductor de discos.

Triple Sgreen-grid

Detectora Sgreen-grid

Amplific. Push-pull 245

Cuadrante iluminado

Jack para Pick-up

Modular de tono

Insuperable construcción

enteramente blindada.

Gran selectividad y alcance.

—



«Clarion Junior» es una maravilla de la técnica americana. Ningún aparato europeo del doble de su valor le supera. Solicite una demostración.

Potente altavoz dinámico

Representante exclusivo para Gerona y su provincia:

LA INDUSTRIA ELECTRICA

MANUEL DEDEU

Ciudadanos, 11 - Minali. 1

VEN un parament de menja-  
on a bon preu. Raó, Mercaders,  
de 12 a 3 tarda.

—La millor galeta és la M.  
rita de Nata "Callicó".

—MOLINERO.— Para molino de  
barita hace falta.— Presentarse Carre-  
tera de Barcelona, 17.— Sr. Figueras.

## El militar sense espasa

El nom del mariscal Jofre fa aparèixer invariablement en la nostra imaginació la figura del generalíssim dels exèrcits de França en els primers temps de la gran guerra: figura de militar sense espasa, figura robusta i pagesa, on es reflectien alhora l'energia i la serenitat. Res més diferent de les tradicionals estampes guerreres que l'estampa de Jofre, amb aquell posat de propietari rural, amb aquell aire de bonhome senzill. Els qui es fan de la guerra i dels guerrers una imatge espectacular i heroica, sentien una decepció davant aquell generalíssim d'aspecte casolà, que no duia espasa ni arma de cap mena, i que gairebé mai no muntava a cavall.

A Josep Jofre l'espasa li feia nosa. Ell volia ben lliures els moviments del seu cos, i preferia que cap arma no l'entrebanqués en seure o en caminar. Ell no sentia allò que podríem anomenar l'estètica de la guerra. Ell no comprenia l'èmfasi de l'alt comandament militar. Una vegada li preguntaren quina idea tenia de l'estratègia. «L'estratègia?—digué—. Jo crec que l'estratègia és simplement una qüestió de bon sentit.»

Soldat-ciudadà. Així ha estat anomenat Josep Jofre, mariscal de França, català del Rosselló. Bella fórmula que posa el sentit espiritual de la ciutadania al costat del concepte de la milícia. En una democràcia moderna, els soldats—des del soldat ras al generalíssim—han d'ésser essencialment ciutadans. La vella distinció entre militars i paisans és una deixalla de les concepcions de casta, filles de l'antic règim. Un bon soldat dels nostres dies ha d'ésser un bon ciudadà.

I aquest soldat-ciudadà que avui ha mort, aquest militar sense espasa i sense plomall, guanyà la batalla cabdal de la gran guerra. Calmós i segur per fora, amb una emoció interior que no traspuava, Jofre realitzà l'operació més difícil de totes: deturar l'embranchida d'un exèrcit que ja es creia victoriós. Després de la batalla de Charleroi, desfavorable per als aliats, l'exèrcit francès i l'anglès es bateren en retirada, i quan els alemanys, golarers de resultats definitius, es llença-

ven damunt París, Jofre ordenà la contraofensiva general. Era el dia 5 de setembre del 1914. Era el dia que el generalíssim adreçava a les seves tropes aquella allocució històrica: «En el moment que s'entaula una batalla de la qual depèn la salvació del país, cal recordar a tots que no és hora de mirar enrera: tots els esforços han d'ésser emprats a atacar i fer recular l'enemic. Les forces que ja no puguin avançar més, hauran de conservar, costi el que costi, el terreny conquerit i fer-se matar abans de retrocedir.—En les present circumstàncies no pot ésser tolerat cap defalliment.» Tal era el llenguatge, més cívic que no pas bèl·lic, del generalíssim dels exèrcits francesos en l'hora que decidí els destins de França, d'Europa i del món enter.

Ciudadà ensems que soldat, Jofre, guanyada ja la batalla del Marne, el dia 13 de setembre, en un telegrama adreçat al ministre de la Guerra, digué: «El Govern de la República pot estar orgullós de l'exèrcit que ha preparat.» Era l'homenatge del vencedor a les institucions democràtiques que promogueren el redreçament de França després del desastre del 1870, esdevingut sota el règim monàrquic de Napoleó el Petit.

Militar ric de civisme, Josep Jofre fou un lleial servidor del poble. Ni els alts llocs ni la glòria del triomf minvaren la seva senzillesa. No tingué cap ambició personal, cap vanitat individual. Si durant la guerra fou el militar sense espasa, abans de la guerra i després de la guerra fou el militar que se sentia home del poble i que cada estiu feia estada en el seu vilatge rossellonès, on parlava com un company amb els pagesos, s'interessava per les collites i pels conreus, i guaitava amb amor els arbres fruiters i els ceps de les vinyes. Per això ara, en la llarga i dolça agonia, Jofre ha tingut, al capçal del llit, llores del Rosselló—camèlies i mimoses i roses de Ribesaltes— que li han dut, en l'hora de la mort, el perfum de la terra natal.

A. ROVIRA I VIRGILI

La Nau.

## Els Reis

Aquesta nit han passat i han posat la mà als balcons... Els somnis dels infants han granat.

Cap a Orient se'n van tornant a llur reialme confús, a regnar-hi tot pensant en Jesús.

Heu sentit avui el cor matejador dels nens? Heu sentit el rastre d'or, mirra, encens?

JOAN MARAGALL

## Revista de Prensa

Ante la necesidad de unas Cortes

«Por conducto plenamente fidedigno recibimos la impresión de haberse ratificado firmemente el Gobierno en su propósito de ir en los plazos señalados a las Cortes. Los que aún dudan acerca de la sinceridad de esos propósitos de gobierno cometen craso error. Hay, pues, que enfrentarse con esa rea-

lidad y discernir sobre su conveniencia o sobre su inconveniencia.

Pulsando atentamente la actual situación política de nuestro país, subrayada como está, más firmemente que nunca, la existencia del confusionismo y desorientación entre los partidos políticos, y reconocida la imposibilidad material de intentar por el momento la solución Cortes constituyentes, que determinados prohombres preconizan como la más conveniente y necesaria, ya que ni la situación espiritual de los españoles —conturbada hasta la entraña con ocasión de los últimos sucesos—, ni el sistema electoral que España tiene vigente, permitiría esperar de esa convocatoria de Cortes constituyentes un resultado tan sereno y consciente como conviene a tan alta empresa, la realidad impone, como única solución posible, la de pronta convocatoria ordinaria de Cortes, en las que pueda liquidarse el fardo de la Dictadura, el de la misma actuación política, el de la represión de los conatos revolucionarios, y realizarse al propio tiempo una labor esencialmente evolutiva, encaminada a buscar soluciones para los problemas inaplazables que tiene planteados el Estado español y donde, en fin, pueda surgir una fórmula política que ponga remedio a la actual confusión que esteriliza (Continúa en 6.ª página)